

ČERVENEC 2022 zpravodaj farnosti Protivín

KORUNA VÍRY

Mírová 171, 398 11 Protivín

farní úřad tel.: 775 941 105; 737 540 022;

www: umc.cz; ecm.protivin.cz; email: protivin@umc.cz

číslo transparentního účtu farnosti: 601609874/ 0600

Všechno má svůj čas

Těmito slovy začíná třetí kapitola knihy Kazatel. Je to tak. Je čas rození i umírání, čas sázet i trhat, bořit i budovat, plakat i smát se. A tak se dá pokračovat. Vstupujeme do období letních prázdnin. Pro děti a studenty dny, na které se těší už od září, pro rodiče a pracující čas, kdy se nemohou dočkat dovolené. Pro seniory nebo matky s malými dětmi spíš další z dvanácti měsíců.

Ať tak či tak, pro každého z nás je to období, kdy ať už ve chvílích odpočinku u vody, u moře, na chatě, s rodinou nebo přáteli, doma či v přírodě, na procházce nebo výletě pořád stejně můžeme počítat s Boží přítomností. On není omezen časem ani prostorem. Může s námi být na kterémkoliv místě v kteroukoliv dobu. Bůh chce, abychom ho zažívali ve všedních i výjimečných okamžicích. Může se oslavit, může zasáhnout nebo nemusí dělat vůbec nic. Přesto všechno bude zůstat Bohem, svrchovaným Stvořitelem, jenž má vše pod svou kontrolou. Můžeš prožívat čas boje, já pokoje, můj bratr čas požeňání, zatímco sestra se může cítit Bohem opuštěná nebo zapomenutá. Zítra se role mohou vyměnit. Jediné, na čem můžeme stavět, je jistota, že Bůh zůstane pořád stejný.

Pro člověka je důležité, aby na Boha čekal, očekával, hledal ho a počítal s ním. Věci tohoto světa jsou pomíjitelné. Na vládce tohoto světa se nedá spolehnout. Jsou jako polní tráva. Naše postavení nám může sebrat někdo jiný, lepší či horší. Naše majetky podléhají zubu času nebo přírodním živlům. Lidem bez Hospodina vlastně nezůstává moc opravdových jistot, i když si to namlouvají. Když máš Boha, máš to nejlepší, skutečně neměnné a trvalé. Proto přeji každému čtenáři, aby v období prázdnin prožil čas v Boží přítomnosti, s Pánem Ježíšem Kristem, neboť on je zdrojem poznání, pravdy, spásy, života. Přeji radostný čas.

Miluška Šálková (sestra Miluška slouží ve staršovstvu farnosti i jako ředitelka SKP Pastelka)

ZPRÁVY Z FARNOSTI

- **Hospodářský výbor farnosti** (5 mužů!) se sešel 1. 6. 2022 za účelem projednání potřebných prací na faře v Protivíně, projednával také opravu střechy farního domu v Protivíně. Čištění okapů bude provedeno zároveň s opravou střechy - 10. června v pátek se náš sbor v Týně n. Vlt. opět zapojil do organizace „**Noci kostelů**“. Tentokrát na Míru Baldu a jeho skupinu navázal další písničkář Jaroslav Hnízdil. Opět vynikající buřty a pohoštění. Návštěvníků bylo méně, ale účastníci byli spokojeni a do pozdních nočních hodin si užívali společenství. Jen škoda, že nepřišlo více křesťanů z našich sborů. Takové povzbuzení by si určitě naši sourozenci zasloužili. Akce pro slávu Pána Ježíše nás spojují a ještě více aktivizují. Nu, snad tedy příště? **“Pracujme, dokud je den. Vždyť přichází noc,**

kdy žádný nebude moci dělati.“, jak praví Kristus. -Jarda Hnízdil nabídl koncert, může vystoupit jak v Týně -tak v Protivíně. Hledejme příležitost.

- Letní tábor pod Pouští pořádá náš sbor Týn n. Vltavou ve spolupráci s místním DDM ve dnech 22.-31.8., staršovstvo doporučilo příspěvek 3000,- z grantu OU Protivín na zakoupení triček dětem. Vede Lenka Šindelářová. Kéž ji Hospodin dá moudrost, jak vést mladé k dobrému učení Kristovu.

- 22. 6. proběhlo setkání staršovstva, společně s Výborem pro spolupráci s kazatelem. Tentokrát se schůzka konala ve sboru naší mis. stanice Vimperk. Místní kazatel připravil vynikající pohoštění a seznámil s aktivitami sboru, službě Ukrajincům a novými úpravami v budově. Ke konci července vimperští opět pořádají baseballový kemp pro mládež s pomocí přátel z UMC USA.

- Letniční sbírka z 1. červnové neděle vynesla 3200 korun. Protože bohoslužba byla společná s týnskými, poděkování patří oběma sborům. Je dobré podpořit misijní projekty jiných sborů naší církve. Třeba se nám to i jednou vrátí. ***Pouštěj svůj chléb po vodě...***

- Přes prázdniny se nebudou 1. neděle konat společné obědy s polévkou. Ovšem máme radost, že tyto neděle se nás přeci sejde více a můžeme se u společného jídla více poznávat a utužovat vztahy. Pochoutky, které přinášíme na společný stůl tak dojdou ocenění a hned máme lepší pocit, když vidíme, jak sourozencům chutná.

- Kazatel se účastnil již několika schůzek s novou paní účetní. Účetní je milá mladá dáma, čekající miminko, chlapečka a vypadá, že se opravdu o finance farnosti bude starat pečlivě a poctivě za přijatelnou odměnu. Děkujeme Pánu, že vyslyšel naše volání.

- Kolo, které před časem daroval sboru bratr Luboš, jsme předali do Prahy do sboru Horní Počernice. Zde bylo slavnostně předáno chlapci z Ukrajiny, který si kolo velmi přál, ale doteď neměl šanci. Na prosbu počernického kazatele, staršovstvo rozhodlo kolo tomuto chlapci darovat a radost 12 letého Váni se prý nedá popsat. My děkujeme Lubošovi a níže přidáváme foto mládence.

- Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny v Písku. Modlitební chvílky před bohoslužbou zůstávají. V Týně domácí schůzky nad Písmem a modlitby běží dál po domluvě na whatsappu. Nemáte-li whatsapp volejte Láďovi Klimešovi. Vimperské informuje kazatel.

NAROZENINY V ČERVENCI SLAVÍ naše omladina!

*1. 7. Stránský Metík

*6. 7. Hečková Ester

*31. 7. Šípek Petr

BLAHOPŘEJEME, máme radost, že jste s námi!

Užijte si prázdniny !!!!

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY – červenec 22

Protivín každou neděli od 9.00 hod

3. 7. Novák R. + Týn

10. 7. Šálková M. Týn, Klimešovi-čtené

17. 7. Piherová E.

24. 7. Novák R. + Týn

31. 7. Zemanová M. – čtené (Novák káže ve Vimperku)

Týn nad Vltavou každou druhou neděli od 14.00h kromě 1. neděle v měsíci (účast v Protivíně)

Vimperk každou neděli od 9.30h

K modlitbám, červenec a srpen 2022

V naší farnosti prosíme za nemocné: Drahušku Navrátilovou, Evu Čisteckou, Marušku Truhlářovou, Vaška Bečváře...Myslíme na Vás. Brzké uzdravení!!!

Samostatný seznam k modlitbám za akce o prázdninách, naleznete v příloze. Prosím otevřete a vyberte si za co se modlit; je uvedeno mnoho *inspirativních* programů.

Modlitební štafeta se aktivizuje opět v září.

SVĚDECTVÍ O BOŽÍ MOCI

Milí sourozenci v Kristu,

ráda bych se s vámi podělila o svědectví o Božím přijetí, odpuštění a nekonečné lásce.

Jmenuji se Marcela. Uvěřila jsem v 18 letech, v České republice žiji již 20 let a jsem členkou Evangelické církve metodistické ve Vimperku.

V roce 2012 jsem měla v podstatě zanedbatelný úraz, který spustil postupně lavinu mých zdravotních problémů. Vyvrcholilo to nesnesitelnými bolestmi v hrudní části páteře, částečným ochrnutím nohy, častými mdlobami a dalšími jinými zdravotními problémy. Po roce trápení a běhání po vyšetřeních mi zjistili 1 cm nádor na míše (u obratle Th 8). A také 3 cm nezhoubný nádor na mozku s útlakem hypofýzy.

Po okamžité hospitalizaci v nemocnici mi ještě před operací páteře telefonoval můj strejda (věrný Boží služebník). Zeptal se, zda se může za mě pomodlit. Moc si to nepamatuji, byla jsem pod vlivem silných léků proti bolesti, ale vím, že mi říkal, že **Pán Ježíš má se mnou ještě plány, že nezemřu a že budu žít**. Po operaci jsem začala chodit hned jak mi vyndali drény z páteře. Byl to zázrak si cítit obě nohy a znovu kráčet. Za 3 měsíce jsem podstoupila 2. operaci, operaci mozku (otevřením lebky pro velikost nádoru).

Nádor byl odstraněn, ale část hypofýzy mi nefungovala. Proto nastali další problémy s tím související. Musela jsem v celé dávce dodávat tělu substitučně 2 životně důležité hormony. Vazopresin (hormon regulující vodu v těle) a kortizol (stresový hormon). Musela jsem se naučit naslouchat svému tělu a dle situací si případně upravovat dávkování. Devět let jsem pravidelně sledována na endokrinologii tady ve Fakultní nemocnici na Karlově náměstí, na oční ambulanci a neurochirurgii.

Prvních pár let při nejmenší tělesném diskomfortu, např. nějaké obyčejné viróze jsem opakovaně měla hypokortikální krizi. Projevovala se rychlým nástupem a prudkým zvracením, proto jsem pokaždé skončila v nemocnici na kapačkách. Žila jsem v neustálém strachu z těchto krizí. Byla unavená, bez tělesné i životní energie. Mezi tím jsem řešila ještě rakovinu mojí maminky, která nemoci podlehla, tatínkovy zdravotní problémy a moji tchýni s Alzheimerovou nemocí a také problémy v manželství.

Měla jsem plný invalidní důchod, v podstatě pro mě život jako takový skončil. A přiznám se, neměla jsem chvílemi vůbec chuť žít. Měla jsem však dvě děti a ty mě motivovali. Také jsem zůstala v původním zaměstnání alespoň na minimální úvazek a pomáhala jsem manželovi vést administrativu firmy. Každodenní povinnosti mě nutili jít dál.

Byla jsem úplně na dně, vyprahlá, duchovně mrtvá i když jsem se snažila navštěvovat církve. Asi před dvěma lety jsem si řekla A DOST! Začala jsem zoufale volat na Pána! Viděla jsem v duchu tu zoufalou ženu s krvotokem, jak se rozhodla protlačit k Ježíši ať jí to stojí cokoli. Stále jsem se cítila nehodná s těžkým břemenem svých nevyznaných hříchů a zrady. Odvolávala jsem se před Pánem na tu kananejskou ženu, která prosila o uzdravení své posedlé dcery. Tak jsem prosila o ty drobky ze stolu! Pán viděl moje volání a smíloval se! Poslal mi do cesty náhodně jednu nevidomou sestřičku, která milovala Pána celým svým srdcem. Právě ona mě přivedla ke kompletnímu vyučování Dereka Prince. Bylo to v čase covidu. Byla jsem tak

hladová po Božím slovu! Pravidelně jsem sledovala online bohoslužby pastora Petra Minárika z Popradu a vyučování Jaroslava Kříže, Petra Kubu, Keitha Moora, Billa Johnsona a dalších Božích služebníků.

Víra roste ze slyšení Božího slova a já jsem začala silně vnímat Boží přítomnost v mém životě. Volala jsem slovy Billa Johnsona „více Tebe Bože“! Milovala jsem Pána Ježíše. Začala jsem se postit a Pán ke mně promlouval i skrze sny. Hned v prvním snu mi bylo řečeno: „**Opusť své pole a svůj dobytek a následuj mě**“. Následující noc mi ukázal sílu mých slov ve vidění, kde jsem viděla kanón, z kterého se střílelo. Já stála u kanónu, byly to velmi silné rány. A bylo mi řečeno, že to je síla mých slov a také, že „**Člověk se nasytí ovocem slov vycházejících z jeho rtů**“. Třetí noc jsem seděla někde v malé skupince lidí, uprostřed sedělo roztomilé batole, které nás vyučovalo Božím věcem, já žasla nad jeho moudrostí a vůbec, že mluví řečí dospělého člověka. Pamatuji si jenom jednu větu z toho snu: „**Z úst nemluvnat bude vycházet Jeho chvála**.“

Jednou večer (bylo to minulý rok v létě) jsem poslouchala jedno uzdravující vyučování a já **pocítila, jako by mně hořela hlava, věděla jsem, že Pán se mě v tu chvíli dotýká a uzdravuje mě. Vnímala jsem Boží pokoj a tekly mi slzy radosti.** Týden se jako by nic nedělo a pak jsem zjistila, že symptomy mé nemoci, které se pravidelně projevovali v odpoledních hodinách se naraz přestaly objevovat. Na jedné straně jsem věděla, že v ten večer se mě Pán dotknul, na druhé straně po tolika letech zajetých kolejí, mě to přišlo neuvěřitelné. **Tak jsem to uzdravení ve víře uchopila a skutečně, od toho dne jsem jeden lék již vůbec nepotřebovala (substituce vazopresinu). Byl to zázrak.**

Za dva měsíce po kompletním vyšetření krve mi paní endokrinoložka sdělila, že tento lék mé tělo skutečně nepotřebuje. **Sláva Pánovi jsem byla uzdravena z Diabetes insipidus!**

Jak jsem stále rostla ve víře a Pán uzdravoval především mé srdce, vztahy, Duch Svatý mi postupně odkrýval zranění, která jsem nechala nevyřešená. Byla jsem stále hladovější po Boží přítomnosti. Toužila jsem po Duchovním obdarování, Pomazání pro službu druhým.

Před dvěma měsíci jsem měla kontrolní vyšetření MR mozku, kde konstatovali, že se nádor neobnovuje. Před měsícem jsem podstoupila opět kontrolní vyšetření krve u paní endokrinoložky a zjistila, že mi nadměrně vyskočili hodnoty sledovaného kortizolu. Podle letitého sledování bych měla mít mnohonásobně menší hodnotu. Tak mě hned objednala na proměření. Hodnota vyšla přímo ukázková, tzn. jak u zdravého člověka. Tak mě řekla, že musíme zjistit co se děje a na další týden mě objednala na speciální vyšetření, zátěžové testy.

Den před tímto vyšetřením, se mi při poslouchání chval objevila na YouTube ikonka KS Milost s rozpisem bohoslužeb. Byla středa a večerní shromáždění mělo začít za 2 hodiny. Tak jsem neváhala a na večerní bohoslužby šla. **Slovo bylo o uzdravování od pastora Luboše Rašmana. Při výzvě jsem šla dopředu.** Následující ráno jsem podstoupila testy. Za pár dní mně volala doktorka, a cituji: „**Vaše tělo podle výsledků testů již nepotřebuje vůbec žádné léky.**“ **Za půl roku mám přijít na kontrolní vyšetření. Sláva byla jsem zázračně uzdravena z Hypokortikalismu!**

Tento týden mě čeká ještě kontrolní vyšetření u očaře. Potom bych chtěla jít na OSSZ a řešit můj invalidní důchod. V práci jsem už mluvila s nadřízeným o mém zázračném uzdravení a nevidí problém ve zvýšení pracovního úvazku.

Na závěr bych chtěla říct, že jsem moc vděčná Pánu Ježíši za uzdravení, ale především za to, že se mi dal nalézt, když jsem ho hledala. Odpověděl mi, když jsem na něho volala! Každý den se můžu radovat z vědomí toho, že je se mnou. A také žít s vědomím, že jsem milované Boží dítě.

Zakončím to veršem ze Žalmu 118,17:

„Nezemřu, ale budu žít a budu vypravovat o Hospodinových činech.“ Amen.

Pokoj vám!

Píše vám Viktorie z Litoměřic.

Jak jsem slíbila, povím vám důkaz o Boží slávě v mém životě.

Pán nás zázračně přivedl z Ukrajiny do Polska. Manžel mé kamarádky se mě dlouho snažil přemluvit, abych kvůli válce odjela z Ukrajiny. Velmi jsem se bála udělat takové rozhodnutí, dlouho jsem odmítala. Prosil mě o to týden, říkal mi, že se svou slepou starou matkou to sám nezvládne, že pro něj budu požehnáním a on pro nás - pro mě a pro moji dceru.

Děkuji Pánu Bohu, že nám poslal doprovázející osobu.

Přijeli jsme do Polska a na nádraží jsem uviděla katolické mnichy, tzv. „kapucíny“.

Přišla jsem k nim, promluvila jsem s nimi a oni řekli, že s radostí do kláštera přijmou 4-5 lidí. Našla jsem našeho Konstantina a ten se s nimi domluvil. Odvezli nás autem do kláštera, který se nacházel 100 km od nádraží.

Jak jsme děkovali Pánu za Jeho péči, za to, že nám Bůh dal dočasné bydlení a vše, co bylo pro nás nezbytné!!!

Po nějaké době se Konstantin a jeho matka rozhodli odjet do Česka - jeho žena tam pracovala už šest měsíců, ale já jsem do Česka jet odmítala, protože Polsko je k Ukrajině blíže.

Nakonec jsme se rozloučili, on s matkou jeli na nádraží.

Po 15 minutách se oni vrátili a Konstantin říká: „Viko, Bůh kvůli tobě zdržel vlak! Rychle se připrav, jedeš s námi!“

Za 15 minut jsme se připravili a odjeli jsme do Krakova na nádraží, ze kterého jsme jeli vlakem do Česka.

Po příjezdu do Česka Bůh vše zázračně zařídil!

Mě s dcerou odvezli do ubytovny, kam ubytovávali Ukrajince. Děkuji Pánu za Jeho milost k nám.

Neustále jsem měla v hlavě problém: kde a jak najít Církev!!!

Po nějaké době přišla k nám do ubytovny skupina dobrovolníků, aby komunikovali s lidmi ze všech pokojů. Zajímalo je: jak se máme, jestli je všechno v pohodě, co potřebujeme...

V této skupině byl i jeden muž, kterému jsem řekla o své potřebě.

Řekla jsem, že moc potřebuji najít Církev.

On mi odpověděl, že je pastorem Církve.

Dívala jsem se na něj s velkým překvapením a dokonce s určitou nedůvěrou!

Říkám: Vy jste pastor? Jste pastorem Církve?

On odpovídá: ano, ano, já jsem pastor Církve.

Do našeho pokoje Pán poslal Božího muže, pastora církve!

Děkuji Pánu za Jeho věrnost, za to, že Jeho Slovo je pravdivé. Pán ve Svatém Písmu řekl, že nás nikdy nenechá a neopustí! A splnil to!

Chvála Pánu!!!

Poté jsme s dcerou začali chodit do metodistické církve.

Ale kvůli jazykové bariéře jsme tam po několika bohoslužbách chodit přestali.

Rozhodli jsme se hledat jinou Církev, kde můžeme porozumět tomu, o čem se káže.

Nedaleko od toho sboru byl sbor baptistů a nějakou dobu jsme tam chodili, ale srdce mi řeklo, abych šla tam, kam nás Pán přivedl na začátku.

A tak jsme po všem začali chodit na shromáždění svatých bratří a sester.

Chtěla bych zmínit, že ve sborech, kam jsme chodili a které jsme navštěvovali, se lidé od světských lidí velmi liší svým vnitřním teplem, láskou!

Byli s námi a našimi potřebami soucitní a ptali se nás, jestli něco potřebujeme.

Děkuji Pánu Bohu za Jeho účast v našich životech migrantů skrze bratry a sestry v Kristu Ježíši!!!

Ve sboru, který teď navštěvujeme, došlo k jedné úžasné události.

V hloubi svého srdce jsem měla touhu najít jiné místo pro bydlení. Ale nic jsem o tom Pánu neříkala, měla jsem jen touhu v srdci najít jiné místo pobytu. Měla jsem na to důvod.

Pastor Filip řekl, že v jejich kostele žije jedna Ukrajinka. Po nějaké době jsem se zeptala, jestli bych si s ní mohla promluvit, ale pastor řekl, že se ona přestěhovala se do jiného města. A tak jsem se zeptala pastora, jestli bychom mohli bydlet na jejím místě. Pastor řekl, že ano. Znovu jsem v tom viděla Boží ruku. Děkuji Pánu za Jeho milosrdenství! Jsme moc vděční Pánu Bohu za jeho milost a podporu a za to, že nás nikdy neopouštěl. Každý den jsme měli vše, co je k životu nezbytné. Děkujeme všem bratrům a sestrám, které nejsou lhostejní a pomáhají.

Sláva Pánu a chvála za všechny Jeho milosti!

POUŠŤ- letos a plány na příští rok Milé sestry, milí bratři, Chtěla bych nejprve poděkovat vám všem, kdo jste s porozuměním přijali rozhodnutí nabídnout rekreační objekt Poušť lidem prchajícím před válkou z Ukrajiny, aby zde našli azyl. Zvláště děkuji těm, kteří se přímo zapojili do pomoci s provozem. A to ať již v rámci své pracovní náplně (což znamená v mnohém nad její rámec), dobrovolnicky, modlitbami nebo finančními dary. Průběžné zprávy o současném životě na Poušti můžete číst ve zpravodaji (newsletteru), který nyní vychází každé dva týdny Rada oblasti na svém zasedání v úterý 31. května plně podpořila doporučení ředitele Diakonie ECM ponechat letošní celé léto a podle potřeby také nadcházející zimu Poušť stávajícímu účelu. Válka na Ukrajině stále trvá, ženy s dětmi tam našly svůj dočasný domov, pokud se uvolní některé místo, je opět nově obsazeno z našich vlastních kontaktů nebo z kraje, kde je Poušť jako místo azylu zaregistrováno. Zimní provoz při omezené kapacitě je možný také díky finančním darům ze zahraničí. Letošní kurzy se tedy na Poušti konat nebudou. Někteří vedou kurzů již našli náhradní

místo konání, některé kurzy byly zrušeny. Zároveň rada oblasti doporučila hledat nový objekt, který by na jaře příštího roku stávající Poušť v případě potřeby nahradil. S kurzy v příštím roce (2023) na Poušti tedy opět počítáme. 1. Budeme hledat jiný, nový objekt, který je v dosahu některého z našich sborů ECM, aby tento sbor mohl být pro lidi zde žijící zázemím – duchovním i sociálním. 2. Budeme hledat objekt v místě, kde je snáz dostupná školka, škola, pracovní příležitosti. 3. Finanční dary ze zahraničí nám umožňují nové místo a jeho provoz financovat. Pokud byste se dozvěděli o objektu, který vyhovuje těmto parametrům, budeme rádi, když nám dáte tip. Ozvěte se prosím v takovém případě vedoucímu Správy budov, bratru Ing. Martinu Mizurovi (sprava.budov@umc.cz; martin.mizur@umc.cz). Věřím, že všechna tato rozhodnutí slouží dobrému cíli, našemu i mému osobnímu záměru: Pomoci těm, které zasáhla válka, nabídnout a vytrvat v pomoci těm, kteří pomoc potřebují a z rukou naší církve ji rádi přijmou. Rozvíjet cenný odkaz těch, kteří Poušť po druhé světové válce zakládali, odkaz Spolku pro péči o sirotky. Zároveň vím, že Poušť je důležité místo pro duchovní život a rekreaci. Když se mě lidé mimo církev ptají, jací jsou metodisté v ČR, říkávám, aby se jeli podívat na Poušť. Platí to i letos. K letním kurzům se vrátíme příští rok. Ale musím přece jen dodat: když Bůh dá. Snažíme se plánovat s otevřeným srdcem a zároveň rozumně; přitom ovšem chceme být připraveni reagovat na Boží výzvy, které přicházejí v proměnách, těžkostech i příležitostech světa, v němž žijeme. Kéž právě v nich potkáváte Krista.

Za celou Radu oblasti ECM v ČR Ivana Procházková, superintendentka ECM

KOLO PRO VÁŇU Z
POČERNIC

- TO BYLO RADOSTI...😊😊😊

Díky Luboši!!!

*Drazí přátelé, farníci, sestry a bratři,
děkujeme za Vaši štědrost a podporu našich sborů. Uvědomujeme si, že nebyvalá inflace a zdražování zasahuje také Vaše domácnosti. O to více si vážíme Vašich příspěvků, aby naše služba mohla pokračovat. Věříme, že dáváte podle možností, někteří až nad desátek. Zkušenost je taková, že Hospodin bohatě odplatí. Naopak, potřebujete-li jakoukoliv pomoc, ozvěte se. Uděláme co je v našich silách.*

Přejeme pokojné letní dny, užívejte sluníčka a radujte se v Pánu vždycky. Ať Vás Hospodin bohatě požehná! MARANATHA.

Richard Novák, farář